

przy udziale: Conseil national de l'Ordre des vétérinaires, uprzednio Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires, Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral, Direction des douanes et des droits indirects

Sentencja

- 1) Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które zastrzegają dostęp do przywozu równoległego weterynaryjnych produktów leczniczych wyłącznie dla dystrybutorów hurtowych będących posiadaczami pozwolenia, o którym mowa w art. 65 dyrektywy 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 596/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r., wykluczając tym samym hodowców zamierzających dokonać przywozu weterynaryjnych produktów leczniczych na potrzeby własnych hodowli.
- 2) Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które nakładają na hodowców dokonujących przywozu równoległego weterynaryjnych produktów leczniczych na potrzeby własnych hodowli wymóg dysponowania zakładem na terytorium państwa członkowskiego przeznaczenia i spełnienia wszystkich obowiązków w zakresie nadzoru farmakologicznego, o których mowa w art. 72–79 dyrektywy 2001/82, zmienionej rozporządzeniem nr 596/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 26.5.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Liège – Belgia) – Sabrina Wathelet/Garage Bietheres & Fils SPRL

(Sprawa C-149/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Zakres stosowania — Pojęcie sprzedawcy — Pośrednik — Wyjątkowe okoliczności)

(2017/C 006/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sabrina Wathelet

Strona pozwana: Garage Bietheres & Fils SPRL

Sentencja

Pojęcie sprzedawcy w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również przedsiębiorcę działającego w charakterze pośrednika na rzecz osoby fizycznej, który nie poinformował w należyty sposób dokonującego zakupu konsumenta o fakcie, że właścicielem sprzedawanego towaru jest osoba fizyczna, którą to okoliczność powinien potwierdzić sąd odsyłający, uwzględniając wszystkie okoliczności danego przypadku. Powyższa wykładnia nie zależy od kwestii, czy pośrednik otrzymuje wynagrodzenie za swoje działanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 29.6.2015.